

almindelige bemærkninger i lovforslagets afsnit III, pkt. 3.2.4.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget til § 29 d ovenfor, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 12, samt lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit III, pkt. 3.4.2.

§ 29 k

Efter bestemmelsen skal en anmodning om tilladelse til transit gennem Danmark af en domfældt imødekommes, når der er idømt en sanktion i en medlemsstat (udstedelsesstaten), som skal afsones i en anden medlemsstat (fuldbyrdesstaten). Det forudsættes dog, at der med anmodningen følger et eksemplar af den attest, hvorved udstedelsesstaten har anmodet fuldbyrdesstaten om at overtage den domfældte til afsoning. De danske myndigheder kan anmode om, at udstedelsesstaten sørger for en oversættelse af attesten, jf. artikel 12, stk. 1, 3. pkt., i forslaget til en rammeafgørelse.

Der kræves som udgangspunkt ikke en anmodning om gennemrejse, når denne sker med fly uden mellemlanding her i landet. I den situation, hvor en uforudset landing finder sted, fremgår det af rammeafgørelsen, at udstedelsesstaten skal give transitlandet de nævnte oplysninger inden for 72 timer, jf. rammeafgørelsens artikel 12, stk. 3.

Som det fremgår af ordlyden skal tilladelse som udgangspunkt gives inden for en uge efter modtagelsen af anmodningen om transit. Denne del af bestemmelsen gennemfører rammeafgørelsens artikel 12, stk. 2, hvoraf det tillige fremgår, at sagen skal behandles som et »prioriteret anliggende« i transitlandet. Afgørelsen kan dog udsættes, hvis formkravene endnu ikke er opfyldt, f.eks. fordi attesten ikke foreligger i oversat form.

Bestemmelsen finder kun anvendelse på gennemrejse mellem to medlemsstater.

Det fremgår af rammeafgørelsen, at transitstaten kan tage den domfældte i forvaring i den tid transporten gennem dens område varer, jf. artikel 12, stk. 2a.

Hvis de danske myndigheder ønsker at retsforfølge den pågældende domfældte, der skal transporteres gennem riget, skal udstedelsesstaten efter § 29 k, stk. 2, underrettes herom inden tilladelse til transit gives, da udstedelsesstaten i så fald kan vælge at trække sin transitanmodning tilbage, jf. rammeafgørelsens artikel 12, stk. 1a. Bestemmelsen er motiveret i samme hensyn, som danner baggrund for den såkaldte specialitetsregel, jf. forslaget til § 29 j, men bestemmelsen indeholder ikke et forbud mod at retsforfølge den

domfældte, hvis udstedelsesstaten trods underretning alligevel vælger at gennemføre transporten af den domfældte gennem transitlandet.

Der henvises i øvrigt til afsnit III, pkt. 3.6, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13 (ændring af § 48)

Med ændringerne af § 48 kommer det til at fremgå udtrykkeligt af stk. 2, at en bevissikringskendelse skal være udformet på den formular, som udgør et bilag til rammeafgørelsen om en europæisk bevissikringskendelse til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager, jf. artikel 5.

Formularen skal være udfyldt korrekt, underskrevet og indholdets rigtighed være bekræftet af udstedelsesmyndigheden. Som det fremgår af bestemmelsen, skal formularen være affattet på dansk.

For så vidt angår anmodninger om fuldbyrdelse af de øvrige strafferetlige afgørelser, der omfattes af loven, skal anmodningerne være udfærdiget på den relevante attest, jf. stk. 1. Attesterne er forskellige, afhængigt af hvilken type afgørelse der ønskes fuldbyrdet. De fremgår som bilag til hver af de fire rammeafgørelser. Attesterne skal være udfyldt korrekt, underskrevet og indholdets rigtighed være bekræftet af udstedelsesmyndigheden. Efter ændringen af stk. 1 fremgår det udtrykkeligt af bestemmelsen, at attesterne skal være affattet på dansk.

Fremsendelse kan ske på enhver måde, som efterlader et skriftligt spor, og således at den fuldbyrdende myndighed kan fastslå ægtheden, jf. artikel 7, stk. 1, i forslaget til rammeafgørelse om den europæiske bevissikringskendelse og artikel 4, stk. 2, i forslaget til rammeafgørelse om overførsel af den domfældte.

For så vidt angår afgørelser om bødestraf, fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning og konfiskation kan udstedelsesmyndigheden anmodes om den originale afgørelse eller en bekræftet genpart heraf, hvis der findes behov herfor. Det kan endvidere være relevant at tilvejebringe en oversættelse af afgørelserne eller dele af afgørelserne, hvis der f.eks. er mistanke om, at attesten ikke er i overensstemmelse med afgørelsen, eller det findes nødvendigt for at kunne træffe afgørelse om, hvorvidt der kan ske fuldbyrdelse her i landet. Efter stk. 3 kan afgørelsen om fuldbyrdelse i så fald udsættes i det nødvendige tidsrum. Bestemmelsen svarer til den gældende § 48, stk. 2, dog med den ændring at den fremover også omfatter afgørelser om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning.